

VZKŘÍŠENÍ

ZPRÁVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

č. 48 - podzim 2002

ZÁŘÍ

je příjemný měsíc, třebaže už končí léto, a prázdniny i dovolené jsou za námi. Den se sice zkracuje a narůstá noc, ale přece jen má září svou krásu, zvláště tehdy, když se vydaří, jako třeba letos. Slunce už tolik nepálí jako v červenci, ale ještě silně září (odtud ten název). Především v tomto měsíci se objevují zralé plody našich sadů a zahrad – jablka, hrušky, švestky aj., ale zvláště hrozny vinné révy.

Pro nás – Čechy, je září významné tím, že v tomto měsíci uzrály na stromu naší české církve dva vzácné plody, které se oblékly do purpuru krve, nikoli z vlastního popudu, ale protože zůstaly věrné evangeliu Ježíše Krista, a tak se staly „solí v očích“. Jsou to první čeští mučedníci – matka národa svatá Ludmila a dědic české země svatý Václav, kníže. Je pozoruhodné, že oba byli zavražděni ve stejném měsíci, i když v rozdílných letech. Tuto skutečnost umocňuje fakt, že oba byli z jednoho rodu, přímo z jedné rodiny.

Co nám tato úvaha chce připomenout? Každý z nás má dosáhnout určitého stupně duchovní zralosti. Do jaké míry jsme už „zralí“, lze nyní těžko posoudit. To se projeví až v okamžiku našeho odchodu z tohoto světa. Je zajímavé, že mnohdy teprve ve chvíli, kdy se dovíme o skonu někoho známého, si uvědomíme jeho hodnotu, velikost, případně svatost života. Jakoby ta jeho smrt upozornila na něco, co nám bylo dosud skryto, utajeno. Pán – Božský Zahradník, který o každém z nás všechno ví, „trhá“ zralé plody vždycky v pravý čas.

My jsme dosud zde na světě, dosud jsme nedozráli. Naším celoživotním úkolem je stále znovu a znovu usilovat o dobro a varovat se zlého. V tomto smyslu nebudeme nikdy hotovi. Buďme proto vytrvalí a věrní až do konce, a jistě i my dozrajeme do onoho stavu, kdy nás Božský Zahradník „utrhne“ a přesadí do nebeské zahrady. Kéž se tak stane s každým z nás!

*To všem přeje
P. Marian OSB*

● ZPRÁVY Z FARNOSTI

☞ Z Boží milosti začal nový školní rok, buďte všichni vítáni po prázdninách a dovolených na stránkách farního zpravodaje.

☞ Již tradičně s prázdninami přichází i **nový kaplan** do naší farnosti. **P. Jan Houkal** nastoupil svoji službu 1. 7. Je novokněz, proto by u nás mohl vydržet o něco déle než jen rok. Takže, jak řekl P. Zbyšek při svém červencovém zástupu, po češtině polské a slovenské budeme slyšet češtinu českou. Něco málo ze soukromí P. Jana se dovíte z „rozhovoru“, který je v tomto čísle uveřejněn.

☞ **P. Daniel** byl ustanoven farářem ve Voticích, k čemuž mu blahopřejeme, děkujeme za rok působení u nás a do další práce přejeme optimismus, dary Ducha svatého a hodné lidi kolem.

☞ Počínaje středou 11. 9. začal cyklus **přednáškových setkání**. Jednotlivá témata jsou rozepsána na nástěnce v předsíni kostela. Hlavním řečníkem je Otec Jan a setkávání jsou plánována na každou středu od 18.45 hod. v učebně.

☞ Byli jsme požádáni paní S. Jechovou, zástupkyní Hnutí Křesťan a práce, abychom uveřejnili **tuto výzvu**:
Lidé, kteří práci hledají nebo práci nabízejí, ať vhodí své požadavky do schránky Anketa, nechají v sakristii nebo v knihovně. Jednotlivé inzeráty budou uveřejňovány ve farních zpravodajích Prahy.

☞ Chystáme se uspořádat **sbírku šatstva** pro charitativní účely. Datum bude ohlášeno na nástěnkách.

☞ Prosíme již nám **nenoste knoflíky**. Sběrka skončila.

● ZKAŽENOST SVĚTA

„Mire usted“ (podívejte se), pravil reverendo don Miguel, „svět je náramně zkažený. Kdyby svět nebyl tak zkažený, nemusel by nejsvětější Ježíš sestupovat z nebe a umírat na kříži. Nebylo by třeba katolické církve a jejích svátostí. A tím, že budeme nešťastní nad zkažeností světa, tím to nespravíme. Jediné, co pro to můžeme dělat, je modlitba, kázání a udílení svátostí. Mire usted, já vím, že se moc dobře nemodlím, protože komáři mě štípou a ruší mě. A taky vím, že moc dobře nekážu, protože, když se pokouším lidem něco povědět o našem Pánu, o naší Paní a o svatých, tak zívají a neposlouchají, co říkám. Ale se svátostmi vím, že nemohu nepochodit, protože ony jsou ten velký oheň, který Bůh na světě roznítil, aby si u něho lidé ohřáli ruce.“

úryvek z knihy B. Marshalla – Dělníci na vinici
v knihovně sign. B1248

● DVA ROKY ŽIVOTA aneb FARNÍ WEB SLAVÍ

Před dvěma lety byly spuštěny farní webovské stránky. Adresa <http://strasnice.lantanet.cz> si postupně hledá cestu mezi naše oblíbené, navštěvované stránky. Na webu najdete všechny důležité informace týkající se farnosti. Základní struktura pokrývá následující oblasti:

O farnosti - údaje o místě včetně situační mapky, kněžích, historii i současnosti farnosti a samotném kostele

Život ve farnosti - obsahuje především kalendář akcí pořádaných v našem kostele i celém farním areálu, rozpis bohoslužeb a pravidelných akcí jako kupř. výuka náboženství

Aktivity - pokrývají činnosti různých skupin působících ve Strašnicích od hudebníků, přes děti, charitu až po knihovnu

Novinky - čerstvé zprávy z farnosti a novinky na našich stránkách

Farní zpravodaj - elektronická podoba Vzkříšení s několikaletým archivem starších čísel

Kontakty - spojení na farnost, webmastera, charitu apod., odkazy na stránky jiných farností v Praze

Během dvou let se podařilo některé rubriky rozšířit, jiné by si zasloužily obsah ještě doplnit a oživit. Víme o tom, ale k tomu potřebujeme spolupráci Vás, čtenářů a zejména Vás, kteří jste ve farnosti činní. Poskytněte nám obrázky, fotky, informace o činnosti i akcích, případně jiné dokumenty, které bychom mohli využít k tvorbě stránek. Vždyť jsou tu pro Vás - farníky, zároveň však vypovídají o nás a našem farním společenství. Bylo by škoda nevyužít tento mladý a perspektivní informační prostředek. Každým dnem přibývají jeho noví uživatelé a mnozí z nás patříme také mezi ně.

Zmíněný stav dokládá i statistická sledovanost našeho webu. Nejvíce návštěv, resp. prudší vzestup byl zaznamenán vždy po provedení velkých změn - tedy v prvé řadě po uvedení webu v život a seznámení s ním na společenském večeru na podzim roku 2000 a po loňské kompletní přestavbě stránek (září - říjen 2001). Ještě jsme si nezvykli navštěvovat stránky pravidelně, ale v jednotlivých rocích se stále zvyšuje počet přístupů i počet jednotlivých uživatelů, kteří se na náš web dostanou. V roce 2000 se za měsíc připojovaly řádově maximálně desítky uživatelů, dnes jsou to již trojčíselná čísla. Jsou zaznamenána připojení z různých míst republiky, ale také ze Slovenska, Vatikánu, Německa, Francie i dalších zemí. Řada lidí u nás má přístup k Internetu pouze ve škole nebo zaměstnání, jak naznačuje stoupající křivka během dopoledne, polední pauza na oběd a odpolední opětovný vzrůst. Nejvíce návštěv často nastává na konci pracovní doby a zároveň v čase, kdy začíná levnější tarifní pásmo pro telefonní připojení (přibližně v 17 - 18 hod.). Někteří vytrvalci zasedají k počítači až v pozdějších večerních hodinách.

A jestlipak uhodnete, která část strašnického webu je **nejnavštěvovanější**? Je to právě **farní zpravodaj**. A nečtou ho jen zdejší farníci. Povzbudivá a potěšující zpráva? Určitě ano. Na druhou stranu ale také zavazující pro redakci Vzkříšení a doufejme, že i motivující pro ty, jež by se mohli a měli podílet na tvorbě dalších rubrik.

Přeji nám všem dobré vykročení do třetího roku života!

Helena Bajerová (webmaster)

INTERVIEW čili ROZHOVOR S NAŠÍM FARNÍM VIKÁŘEM OTCEM JANEM

Exklusivně pro farní zpravodaj VZKŘÍŠENÍ

V poměrně krátké době je toto třetí rozhovor s „novým kaplanem“, po staru, nověji se používá označení farní vikář – tedy s farním vikářem, tentokrát s Otcem Janem.

Prosim, Otče, máte slovo.

Tak jsem dlouho nevěděl, zda se mám ve svém „povídání o sobě“, které – pravda – písemnou formou nečiním nijak zvlášť rád, držet předem daných otázek nebo raději zvolit volnější formu. Nakonec – snad pro zjednodušení – jsem se rozhodl držet se oněch otázek a zvolit tedy nabídnutou formu *interview*.

1. Váš první pocit při překročení strašnické fary.

Není dobré asi příliš přeceňovat „první pocit“, ale ten svůj při překročení strašnické fary bych asi mohl charakterizovat jako „zvědavé očekávání vůči prvním kaplanskému místu.“ Navíc jsem v našem kostele už před lety dvakrát byl, takže jsem se při první cestě nemusel ani příliš radit s Plánem města Prahy.

2. Prozradte nám něco o své rodině – o rodičích a sourozencích.

Moji rodiče jsou oba učitelé (otec učí na Fakultě strojní ČVUT a matka na gymnáziu). Mám jednu sestru (vždycky jsem si přál mít víc sourozenců, ale nějak to na mě nezáleželo), která je o pět let mladší než já a v současnosti studuje zpěv na Hudební fakultě Akademie múzických umění v Praze.

3. Odkud pocházíte, kde jste vyrůstal, kam se vracíte „domů“?

Pocházím z Prahy-Dejvic, kde jsem s rodiči a sestrou bydlel až do maturity, kdy jsem odešel do semináře.

4. Z Vás přímo září nadšení pro Boha a hlásání Jeho slova. Vaše rozhodnutí pro službu je spojeno s konkrétní událostí nebo ve Vás zrálo postupně?

Skoro se až červenám při takto položené otázce, respektive při přečtení oné první uvouzující věty (farář v mé rodné farnosti by hned namítl: „jen aby to vydrželo...“ nebo řečeno slovy Písma: „kdo stojíš, dej pozor, abys nepadl“).

Odpověď na otázku po povolání, byť je na ni našinec celkem zvyklý, by vyžadovala patrně delší povídání. Ale aspoň co nejstručněji; byl jsem pokřtěný, když mi byl necelý rok, ale protože moji rodiče do kostela nechodí, v křesťanské víře jsem vychováván nebyl. O tom, že jsem vlastně křesťan, mi řekl až můj židovský dědeček. Já sám jsem nějak uvěřil ve svých jedenácti letech (řeklo by se „sám od sebe“, ale já věřím, že tomu bylo jinak – od Něj...). Ačkoliv jsem tenkrát o víře a křesťanství skoro nic nevěděl (ono uvěření bylo dětské a spíše bylo jen začátkem skutečného uvěření) a do kostela jsem až do svých patnácti chodit nesměl (jenom občas se mi to potají podařilo), přesto mne už tenkrát v jedenácti letech poprvé napadlo, že bych se měl stát knězem. O tom, co kněžství je či není, jsem v té době měl samozřejmě pramalé tušení. Ale už mne tato

touha nějak nepustila a postupně zrála a rostla, stejně tak jako snad zrála i rostla i má víra.

5. *Jste čerstvým absolventem vysoké školy. Kde jste studoval a který z profesorů na Vás nejvíce působil?*

Po maturitě – jako skoro všichni ostatní – jsem šel do konviktu v Litoměřicích, potom jsem dva roky studoval teologii na pražské fakultě. Po druhém ročníku jsem šel na rok na vojnu, pak jsem byl znovu rok v Praze a na poslední tři roky mne poslal pan biskup do Říma. Tam jsem studoval na Lateránské univerzitě a žil v české koleji Nepomucenum.

Především jsem Pánu Bohu vděčný za ten Řím, že jsem tak unikl oněm známým pražským sporům a můžu mít radost z toho, že snad bez předsudků a „škatulkování předem“ (ten čte „to“, a tak je automaticky „to“ – rozuměj: liberál versus konzervatívec nebo nějaké jiné obdobné rozlišení) jsem se mohl učit vynášet a čerpat z pokladu Božího slova neseného dvoutisíciletou tradicí „staré i nové.“ A to je vskutku velká radost.

A profesori a teologové, které jsem měl a mám rád a kteří na mne snad působili – těch by bylo asi víc. Ať už jsem je poznal osobně nebo jen z jejich knih, vždycky mne fascinovala jejich upřímná snaha přiblížit se k velikému Božímu tajemství. A o to bychom se přeci měli snažit všichni, ne?

6. *Působíte dojem člověka plného energie. Je něco, co Vás dokáže opravdu unavit (tedy kromě odpovídání na otázky pro zpravodaj)?*

To je opět otázka, při které se musím červenat. Jsem možná ještě trochu mladý – zanedlouho mi bude osmadvacet let – na to, abych věděl, co mne dokáže v životě opravdu unavit. Zatím unavený nejsem.

7. *Z „dobře informovaných kruhů“ se k nám dostalo, že máte velmi kladný vztah k hudbě. Sami se o tom teď můžeme přesvědčit při mši svaté. Ovládáte kromě kytary i jiné nástroje a který hudební styl je pro Vás tím Vaším „šálkem čaje“?*

Ony zdroje nebyly až zas tak dobře informované, protože na kytaru umím všehovšudy jeden jediný akord, a to navíc jen „cikánské géčko“. Ale kladný vztah k hudbě snad opravdu mám. V dětství a mládí jsem hrál na klavír a v semináři jsem z nedostatku varhaníků byl nucen zasednout i k tomuto nástroji. Nikdy jsem ale nebyl žádný zvláštní talent.

Mým „šálkem čaje“ je především takzvaná vážná hudba; vedle starých barokních mistrů a vrcholných romantiků je to pak především hudba první poloviny dvacátého století (z našich skladatelů jsou mými nejoblíbenějšími Leoš Janáček a Bohuslav Martinů). Občas si ale rád poslechnu i klasiku rockové scény (jako například The Doors či Pink Floyd) nebo něco nekonvenčního, třeba minimalistickou hudbu Steeva Reicha.

Srdečné díky za čas a za ochotu. Přeji Vám, aby ono „*jen aby to vydrželo...*“, dlouho vydrželo a doufám, že Vám mezi námi bude dobře.

Marie

● KAM NA DOVOLENOU? NA ŽĎÁR...!

Jaké bylo Celostátní setkání mládeže, Žďár nad Sázavou (13. - 18. 8. 2002)

Ohlížíme se za setkáním více než pěti tisíc mladých věřících lidí, kteří si dali sraz na sportovišti v centru Žďáru. Vlastně to nebyli jenom mladí lidé, a setkání si domluvili původně také úplně někde jinde... ale nakonec se setkali a všechno bylo jinak... jak už to někdy musí být.

Rozhodně se ve Žďáru potkávaly všechny generace, už proto, že programu se účastnili i obyvatelé města, organizaci zajišťovala přidělená vojenská jednotka, z farností přijeli kněží, objevili se tu řeholníci a řeholnice, denně se nám věnovali otcové biskupové; potom v sobotu přijely zas rodiny většinou s dětmi malými až nejmenšími, tedy každá věková kategorie tu byla zastoupena.

Jediná potíž byla v tom, že přesně v první den začaly také ty velké povodně, a to i ve Žďáru. Původní připravené pódium a louku zatopila voda, a chvíli nebylo jasné, kam všichni ti účastníci vlastně půjdou. Mnozí také měli potíže vůbec do Žďáru přijet. Ale pak se začaly „dít věci“. Nejprve nabídl k dispozici dr. Radoslav Kinský prostory žďárského kláštera, takže zahájení proběhlo v nádherném prostředí klášterního kostela, v dalších dnech pak zapůjčilo město Žďár sportovní plochu vedle stadionu a stavební tým spolu s armádou za jediný den vybudoval pódium nové. Rekord nebo zázrak? Nevím, každopádně jsme si v té rychlosti skoro ani nevšimli, že mezi tím přestalo pršet, a od čtvrtka už nám svítilo zase jen sluníčko...

Jaký tedy pro mě byl Žďár? *Hřejivý*, i když i trochu *mokrý*, ale plný *naděje* a *světla*, ačkoli jsme se i dotýkali *kříže* (symbolicky i skutečně, u hlavního pódia byl velký putovní kříž, který daroval mladým papež Jan Pavel II. v roce 1984). Kristův kříž byl s námi, a tedy i Kristus. Bylo to setkání s ním, jiné, než Velehrad, jiné než Loreto, Paříž, Řím. Určité věci jsou nezapomenutelné... a neopakovatelné. Ale asi to pochopí spíš ti z našich farníků, kteří ve Žďáru byli...

Jedním z hlavních organizátorů Žďáru je P. Jenda Balík. Speciálně pro náš farní zpravodaj „Vzkříšení“ zodpověděl několik mých otázek:

1. Bylo by možné jednou větou shrnout význam setkání mladých v Torontu a ve Žďáru?

„Signál naděje“. A to pro církve i pro společnost. Když se sejde tolik mladých lidí a není po nich pohroma, to není samo sebou. A jestliže ti mladí jsou zaměřeni na Krista, tak je to velká výzva. Církev sama potřebuje slyšet o mladých, kteří jdou za Kristem i přes jeho nároky. A společnost potřebuje vidět, že není vše tak černé, jak to vypadá z televizních obrazovek.

2. V návaznosti na Toronto konala se ještě podobná setkání někde jinde v Evropě?

Abych řekl pravdu, nevím přesně. Před každým světovým setkáním mládeže se setkávají zodpovědní za pastorační mládeže z celého světa. Když jsme se naposledy sešli v lednu, několik delegátů z evropských států hovořilo spíše o setkáních na diecézní rovině.

3. Můžeme-li přiblížit něco z přípravy setkání - co dalo nejméně starostí, co se zařizovalo relativně nejsnáze a co naopak přineslo největší komplikace?

Asi nejtěžší okamžik bylo úterý ráno, kdy bylo jasné, že jsou ve vlasti záplavy a i ve Žďáru se nám začalo zalévat vodou naše pódium. V tu chvíli jsem hledal, co po nás Bůh chce. Bylo mi jasné, že setkání nemůžeme teď narychlo zrušit, že je třeba, aby proběhlo. A tak se pak začalo setkání, které bylo tak pozhnané, i když proběhlo na náhradním pódium. A povodně? Na závěr setkání mladí uspořádali sbírku, která vynesla 240.000,- Kč a po setkání jich mnoho nastoupilo jako brigádníci v postižených oblastech.

Setkání tak velkých rozměrů připravuje mnoho kněží a mladých lidí a těm patří velký dík. Chci ale touto cestou poděkovat všem těm neznámým, kteří se za setkání modlili a obětovali. Bez vás by setkání tak krásné a pozhnané nebylo. Ať vám Bůh odplatí.

4. Kolik biskupů k mládeži promluví? Anebo se vystřídala celá biskupská konference?

Setkání se zúčastnili prakticky všichni biskupové naší vlasti. O to právě jde při takovýchto aktivitách. A jsem našim biskupům velice vděčný za účast, která byla velice neformální. Chodili a rozmlouvali s mladými. A také musím říci, že jejich katecheze a homilie byly nesmírně krásné. Mladí lidé přijímali jejich přítomnost a jejich slova opravdu s nadšením.

5. Jaké jsou další plány a jakou formou bude na Žďár navazovat další práce s mládeží?

Protože jsem Arcidiecézní centrum pro mládež a Nazaret předal svému nástupci P. Jaroslavu Krajlovi, abych se mohl plně věnovat Sekci pro mládež ČBK, asi by měl odpovědět spíš on. Mohu prozradit, že ve všech diecézích bude další rok ve znamení prohloubení toho, co jsme prožili letos. Bude nabídnut nový kurz pro animátory společenství mládeže, dál se připravuje a pomalu rozjíždí voluntariát v katolické církvi, společenstvím mládeže budou začátkem října dány k dispozici katecheze a homilie našich biskupů ze Žďáru a homilie Jana Pavla II. v Torontu. No a o příštích prázdninách se připravuje týdenní kurz pro animátory z celé naší vlasti.

připravil: - av -

O CÍRKVI

„A také si zkuste připomínat, že církev je velmi stará a velmi moudrá“, řekl kardinál.

„Vím, že se často zdá opotřebovaná a zchátralá, a často to vypadá, že v jejím pancíři jsou trhliny, a někdy, jak se sune ze století do století, trochu skřípe. Ale únava a trhliny a díry a rez jsou od lidí, ne od Boha“, řekl kardinál.

*úryvek z knihy B. Marshalla – Dělníci na vinici
v knihovně sign. B1248*

● VZPOMÍNKA Z DOVOLENÉ

Poutní místo Panny Marie Pomocné u Zlatých Hor

V červenci jsem byla týden v Jeseníkách. Od známé z Ostravy jsem věděla, že u Zlatých Hor je poutní místo Panny Marie Pomocné. I když návštěva poutního místa nebyla v programu, byla jsem ráda, že se průvodci na návštěvě domluvili. Chci se s farníky podělit o krásný zážitek. Milostný obraz Panny Marie Pomocné namaloval Simon Schwarzer v r. 1718. Předlohou mu byla pasovská Madona s dítětem v náručí od Lukase Cranacha. Zavěšen byl na staré jedli na hoře Gottesgabe, kde se narodil Martin

Theinheiser v r. 1647. Přicházeli poutníci s prosbami o zdraví a mnoho jich bylo vyslyšeno. Některá uzdravení prověřovala lékařská a církevní komise v Nise. 21. 9. 1729 byl obraz přenesen do farního kostela a umístěn na hlavní oltář – tam je dosud. R. 1841 byl posvěcen zděný poutní kostel, který byl v r. 1955 úředně zavřen pod záminkou těžby měděných rud; začíná záměrná likvidace mariánského poutního místa. V září 1973 je kostel trhavinou vyhozen do povětří, místo srovnáno buldozery se zemí a osázeno stromy. Poutní místo je odstraněno z povrchu zemského, nikoli však ze srdcí lidí. V r. 1990 bylo ustanoveno občanské „Sdružení pro obnovu poutního místa P. Marie Pomocné u Zlatých Hor“. S naším kostelem spojuje toto místo den posvěcení základního kamene 22. 4. 1990 papežem Janem Pavlem II. Po třech letech sbírek a příprav se zahajují stavební práce a 23. 9. 1995 byl kostel posvěcen a byl zasvěcen Panně Marii Pomocné – Ochránkyni života.

V r. 1999 Sdružení pro obnovu předává kompletní poutní areál duchovní správě. Měli jsme štěstí, že zde byl přítomen pan farář, který byl v době zničení kostela ve Zlatých Horách a doplnil výklad o historii svými zážitky. Tráví zde 14 dnů dovolené, jedině v roce (čistý vzduch, večer klid a úplná tma). Vyprávěl, jak se dopředu tajně dozvěděli, co se chystá, který týden, ale nevěděli den. Bylo to v sobotu, kdy byl pohřeb, a když měl nad hrobem promluvu, uslyšeli ránu; pan farář nebyl schopen dokončit obřad, žádné oko nezůstalo suché. Celý prostor byl hlídán, ale někomu se podařilo dílo zkázy vyfotografovat a přes nynějšího papeže Jana Pavla II. se tehdy fotografie dostaly do Vatikánu. Pan farář byl přeložen a v Šenově mezi Ostravou a Havířovem je 28 let. Nejhezčí pohled na obnovený kostel je z cesty nad areálem, kdy je dobře vidět průčelí, střecha i ambity po obou stranách. Byl to nejlepší zážitek toho dne 12. 7. 2002.

V.P.

● DESET ZLATÝCH PRAVIDEL O MODLITBĚ

1. Předkládej svůj život Bohu.
2. Vyčleň si na modlitbu pravidelný čas.
3. Opakování uklidňuje.
4. I rozržitá modlitba je modlitbou.
5. Hledej vnější i vnitřní ztišení.
6. Modli se také tělem.
7. Potřebujeme pevně formulované modlitby.
8. Nezanedbávat modlitbu.
9. Je dobré modlit se společně.
10. Modlitba je milost.

Z knihy R. Abeln, A. Kner „Jak se máme modlit?“ (Karmel. nakl. 1994)

● STRÁNKA PRO DĚTI

Od tohoto čísla bude ve zpravodaji také stránka pro naše děti. Povede ji paní katechetka Lída. Těšíme se, že děti budou pilnějšímí přispívatele než jejich rodiče.

MILÉ DĚTI,

prázdniny skončily, začal nový školní rok a s ním nová rubrika ve zpravodaji Vzkříšení – pro vás, pro děti.

Potěší nás, když do rubriky přispějete něčím zajímavým vy, nebo kdokoli jiný, něčím zajímavým pro vás.

Děti, myslím si, že naši kněží, kteří nás mají tolik rádi a učí nás lásce k Pánu Ježíši, by si zasloužili i na konci dětské mše svaté naši společnou modlitbu. Podobně, jako se na konci každé mše sv. modlí za kněze dospělé. Pomozte mi, prosím, sestavit stručnou modlitbu. Těším se na vaše návrhy. Od 1. 12. – **1. adventní neděle** – se ji začneme modlit. Obálku s návrhem modlitby označte slovem DĚTI.

Nabídka akcí pro děti, případně jejich rodiče (pokud se budou děti účastnit samy bez rodičů, budou vždy přivedeny zpět před náš kostel).

5. 10. od 14 hod. – sobota Odpoledne u sestřiček

Sestra Veronika zve děti i rodiče do kláštera sester de Notre Dame, Praha 4, Hornokřeská 3/709 (st. metra Kačerov). Sraz ve 13 hod. před naším kostelem, 14 hod. u sestřiček.

Program: hry, soutěže, pobožnost k P. Marii Růžencové, pečení buřtů.

12. 10. – sobota Arcidiecézní pouť dětí na Svatou Horu

Zahájení v 11 hod., ve 14 hod. mše svatá s Otcem biskupem Karlem Herbstem. Odjezd z Prahy upřesníme na nástěnce.

2. 11. od 14 hod. – sobota Drakiáda

v Hostivařském parku. Sraz na stanici autobusů Řepčická (154, 271), dále podle červených fáborků na louku. Uvítáme doma vyrobené draky.

11. 11. od 16 hod. – pondělí Lampionový průvod na Vyšehradě

Již tradiční průvod, přijíždí sv. Martin na bílém koni. Tombola, teplé oblečení a rukavice nutností! Od 16 hod. mše sv. v rotundě sv. Martina, odtud průvod. Sraz v 15.30 před naším kostelem, po mši sv. před rotundou.

Dvojstranu, kterou si vezmete v předsíni kostela nebo v sakristii, doplňte a můžete vhodit do krabice s nápisem PRO DĚTI. Nezapomeňte napsat své jméno, příjmení a věk. Ze správně vyplněných lístků vylosujeme 5 výherců, pro které máme sladkou odměnu.

Ahoj Lída

● PÍŠE NÁM RADIO PROGLAS

Sice jsme již o možnosti poslechu Radia Proglas psali, ale vyhovíme žádosti a nabídce přímo od pramene tj. redakce Radia.

Vybíráme z průvodního dopisu:

Vážený otče a vážená redakce farního zpravodaje,

dovolujeme si vás oslovit s nabídkou článku o způsobu, jak naladit Radio Proglas na území ČR.

Proglas nabízí především starším a nemocným věřícím společenství modlitby při ranních a večerních chválách, modlitbě růžence, přímých přenosech mší sv. a v řadě relací s náboženskou tematikou, biblické soutěže pro děti a programy, které zdůrazňují hlavně křesťanské a rodinné hodnoty. Svě poslání nezatěžuje vysíláním rušivých reklam. Podle našich zkušeností Proglas působí jako pouto mezi věřícími, zvláště mezi starými, osamocenými nebo nemocnými.

S přáním požehnaných dnů

P. Martin Holík, ředitel Radia Proglas

Radio Proglas je rozhlasová stanice rodinného typu založená na tradičních křesťanských hodnotách. Šíří poselství evangelia a křesťanskou kulturu. Vysílá bez rušivých komerčních reklam v poklidu a pohodě po celých 24 hod. denně. Vysílání a tvorba pořadů je možná pouze díky našim posluchačům, kteří nás podporují nejen hmotnými dary, ale také svými dopisy, připomínkami, chválou i kritikou, ale hlavně modlitbou.

Po celém území naší republiky najdete naše regionální studia: v Praze, Ostravě, Olomouci a Hradci Králové.

Chcete si naladit Radio Proglas? Zkuste to podle přiloženého rozpisu.

VKV vysílače: Svatý Hostýn	FM 90.6
Praděd	FM 93.3
Příbram-Drahlín	FM 96.0
Ještěd	FM 97.9
Uherský Brod	FM 105.7
Brno	FM 107.5
Nové Hrady	FM 107.5

Satelitní vysílání zachytitelné po celé střední Evropě:

Eurobird 1. digitálně MPEG 2 nekódováno; 28,5° východně; 12,607 MHz; 27,5 Ms/s; FEC3/4

Živé vysílání na internetu:

<http://Live.atlas.cz/proglas.asp>

Přenos bohoslužeb na Radiu Proglas:

Mše sv. z katolického kostela sv. Augustina v Brně každý čtvrtek a pátek v 18 hod.

Mše sv. ze studia Radia Proglas každé úterý v 18 hod.

Mše sv. každou neděli v 9 hod. zpravidla z kostela sv. Augustina v Brně.

Ranní chvály ve všední dny v 5.43, v sobotu a v neděli v 6.30.

Večerní chvály ve všední dny ve 21.30, v sobotu a v neděli ve 22.10.

K modlitbě růžence je možné se připojit každé pondělí a středu v 18 hod., v sobotu ve 20.30.

Internetové stránky: www.proglas.cz

Adresa: Radio Proglas s.r.o., Barvičova 85, 602 00 Brno

e-mail: radio@proglas.cz

holik@proglas.cz

Informace o spolehlivých firmách a pracovnících, většinou z řad farníků

		Telefon, M = mobil
malování pokojů, tapetování, lakování	Pavel Juříček	272 659 191
silikonové těsnění oken a dveří, žaluzie	Pavel Brtva	274 775 796
roušky ke křtu	Marie Brtvová	274 775 796
opravy televizí, videa a veškeré elektroniky	František Šika	786 00 48 M 603 856 946
realitní služby, koupě, prodej a výměny bytů a domů, právní pomoc aj.	Ing. P. Šrámek	zázn. 224 256 445 272 766 015 (po 20. hod.)
zednické a instalatér. práce, (jen drobné opravy)	Ladislav Pořízek	272 654 479
autoopravna - Říčany	Stanislav Coufal	0204 / 60 29 00
opravy a ladění pian	Ondřej Běhal	M 603 145 944
ladění klavírů a pian	Michal Uhlíř	267 710 180 M 603 768 189
bezplatné poradenství v oblasti rodin. financí, zhodnocení vašich úspor, pojištění	Magdalena Bílková <i>finanční poradce OVB přijde k vám</i>	271 722 550 M 606 505 543
Prodej – výkup (i celých pozůstalostí)	Bazar U sv. Kateřiny, Kateřinská 14, Pha 2 PO – PÁ 10 - 18	224 910 123
kadeřnice – dochází do domu	Eva Dlouhá	274 815 772
němčina - výuka, překlady, příprava na zkoušky, jedn. i skupiny, i dochází	Dr. V. Holub, CSc.	274 813 231

Další firmy a odborníci – důchodci, kteří by chtěli také oznámit svou nabídku ve VZKŘÍŠENÍ, se mohou přihlásit ve farní knihovně v obvyklou (výpůjční) dobu.

KDYŽ SLEPÝ VEDE CHROMÉHO...

Preláti také nabádali věřící, aby se měli na pozoru před falešnou moudrostí bezvěrců. Řekli, že je pošetil od zákonodárců, kterým je svatost k smíchu, když očekávají od těch, které spravují, že si povedou jako svatí. Srdce, jak už Pascal pravil, má také své pohnutky k víře, řekly jejich Eminence, Jejich Excellence a Jejich Milosti.

*úryvek z knihy B. Marshala – Dělníci na vinici
v knihovně sign. B1248*

Minihádanka: toto je vchod do kostela....?

Jeden je Pán, jedna víra,
jeden křest, jeden Bůh a Otec všech,
který je nade všemi, skrze všechny působí a je
ve všech.

Ef 4, 5

Bohoslužby v našem kostele:

Po - Pá 18 hod.

So 7, 18 hod.

Ne 7, 9, 10.30 a 18 hod.

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)

živý růženec každé první pondělí v měsíci (kromě prázdnin)

Příležitost ke svatě zpovědi: 1/2 hodiny před každou mší svatou

Adorace: každý 3. pátek v měsíci po mši sv.

Modlitební skupiny: čtvrtek po mši sv.

Farní knihovna půjčuje knihy (mimo prázdniny): Stř. 16.30 - 17.45 hod.,

Ne 10 - 11 hod.

Advokátní poradna: čtvrtek 17 - 18 hod v knihovně.

Chrámový sbor CANTUS AMICI: zkoušky Po 19 - 21 hod.

Chrámová hud. skupina KALOKAZHATIA: zkoušky Čt 17 hod. ve f. klubovně

Úklid kostela: vždy v pondělí od 14 hod.

Vydává farnost u Neposkvrněného početí Panny Marie, Ke Strašnické 1000/10, Praha 10.

Redakčně zpracoval kolektiv.